

Този езикъ на *Таймсъ*, който на-
стинъкъ не може да се обясни и не-
то очакване, показва колко лесно се
браща общото мнѣние на Англичъ или
оне на тоя вѣстникъ, и той до то-
лѣ раздразнилъ същиятъ на противно
пѣние, щото *Морнингъ Постъ* нарича
Таймса сжъкъ *придатель* на англій-
скитъ интереси и казва че тоя вѣст-
никъ бы могълъ по добръ да промѣни
мето си и да се прѣкрести *Голосъ*
Русскій Мръ. Отъ другъ стра-
жъ *Нордъ*, като се нахвѣта въ тѣзи
публицистекъ борбъ, нарича *Морнингъ*
Поста сжъкъ *Турчинъ* и увѣрява че
дентъ на *Таймсъ* се сподѣлятъ не-
мамо отъ вслѣпкитъ органи на свобо-
доблювито англійско мнѣние, но и отъ
вечето върховни политически мѣжбе
въ Англичъ. Тѣзи взаимни и малко при-

судить на шесть-тьх. Силы подтвер-
дихъ дѣлѣно т. е. че възстанието са
бѣше предъизвикало отъ злоупотребе-
ніята на отоманскыѣ власти; второ,

къ за чувствата на своите съграждани, чувства, избухнуващите на които му насили и отвори ракътъ. Английското правителство, когато взе ини-

периграф и не могат никакво утешение да ни дадут, каквито и да са били установили много опитания за да са отладе на колебанията на министерството на външните дела, отъ колкото на дължността на единъ посланикъ, който не е въ течението на ра-

отъ наградытъ на сполукать е, че прави
по лесны новы сполуки, като заплашва еще
отъ начало съпротивленіето.

на са ограничили тези мърки в
анемане на теснишият, ако би са раз
ома за достатъчно, Императорският
есть засвидетелствува своето съм
евоментомобил в своите особени

етъ засвидѣтельствува своето съ
екорыстолюбие и своѣтъ особенн

Попытахъ го: Какъ мысли той за то
впростъ, т. е. по-добре ли е за христiанитъ

и за подига на християнството да останат
Турците въ Европѣ, и въ Россіа да завла-
дѣе Цариградъ.»
Той отговори:
Разбира са.
Помолихъ го да порасправа на слушате-
литъ за Гандионитѣ, Спиржонитѣ и
други любими прочетъ, както и за обще
народното англиско чувство. Той отговори
че Спиржонъ е единъ бѣденъ пѣвецъ, кой-
то не зине нищо отъ работата, и че Ганди-
онъ не е друго нищо освѣтъ единъ поли-
тически мъжъ. Той не го сматра като дър-
жавенъ мъжъ. Гандионъ зине на тѣхъ
да знае че сирѣстнитѣ прѣзъ България
иматъ за причини и корень други не го-
лѣми сирѣстности, извършени прѣзъ Черке-
зѣтъ отъ Россіѣ. Россія, за да даде една ос-
нова на своитѣ прѣдпріятія противъ Тур-
циѣ, изпрати изъ Кавказъ 500,000 души
прѣзъ Черното Море. Отъ това число по-
винната само можъ да достигне до бѣгомет-
на Черното море, а мнозинство пѣзирѣхъ прѣзъ
платунието. Каптанитѣ на една самъ
ладіѣ пѣзирѣли изъ ладіѣтъ повече отъ
600 трупа прѣзъ едно късо патуваніе по
2,500 души проведени въ Критъ, само 460
са извезохъ. Отъ 70,000 до 125,000 Чер-
кези са установихъ въ България, гдѣ мно-
го отъ тѣхъ станахъ разбойници и обир-
ници, и нещичи мразятъ Россіѣ.

Еще минахъ годинки прѣзъ есенитѣ
руските агентъ направихъ съзаклѣние въ Бъ-
гаріѣ за едно общо влзателіе, посредствомъ

кого си предполагахъ, че всичкиятъ оставили Черкези бже могли да са истребѣли. Това съзвѣстието трѣбваше да са турци въ действіе прѣзъ минувшиятъ Май и българското въстание трѣбваше да съвпадне съ обявяванетоъ на побѣдѣ отъ еирѣли на Сербіѣ. Неположеніето на Европѣ бѣше такова, щото Сербіѣ не можѣ да обяви побѣдѣ, него въпреки и явилъ на Българитѣ въвидѣ да са си понадегати.

И обаче тѣ въстанихъ въ пѣнокъ окръжия и върушихъ дванадесетъ и въше съ турци или черкезскы и пѣнохъ пѣнохъ стотини мажѣ, жени и дѣца. Правителственигъ чиновници дадохъ веднага орѣжѣ на тѣзи Черкези и на другитѣ Турци които желѣхъ и пѣзъ казахъ да върушѣтъ прѣзъ Българитѣ. Тѣзи на-лѣ-на-три прѣгнати войскы послухахъ; и кланіята на Българитѣ са възвѣрихъ отъ тѣзи «понохъ» създадени Башибозуци. Го бже едно кланіе страшно — едно отъ най неумолимытъ отъ

како нѣкто нѣкогда хора си помыслихъ.

Правительството бы обвинено въ голѣмъ
губство, гдѣто не испрати войски въ Бъ-
гаріиѣ, щомъ са извѣсти за полението
възстаніето; но като поиска изнѣнапрѣ-
свѣдѣнія, правительството са отправи за то-
да едно челоуѣкъ, който сѣмъ бѣше едѣнъ
отъ главныѣ съзаклятцици и който спомогна
за изгнѣването на сполѣтъ бѣгоуѣрныя нача-
лици. Правительството узна тѣрѣзъ на-
вѣщо отъ извършенныѣ свирѣности. Телегр-
фънахъ само че бунтътъ бѣше потушенъ
правительството разиде орудия на оуѣ-
кото го бѣхъ потушили; а никому прѣдъ-
умѣтъ не минуваше че свирѣности сѣмъ стѣ-
нали.

Въ отговоръ на въпросътъ, да ли нѣко-
другъ европийскы народъ е направилъ
разсѣяніето на тѣзи послѣдны седмицесъ-
и четири години такыѣ голѣмы напредѣ-

кавито е заградила Россія, той каза: «Д
Турция». Той приложи че дѣтѣ основате
начала на русското правителство били, на
никъ Русиятъ не може да промѣни вѣрат
си и че нѣкой прозлѣтъ не може да са по
крѣпоситѣ въ държавнитѣ Черкви. Ал
Россія завладѣе Турция, той мислѣ че вѣ
нисто на другитѣ велики Сили не бы б
достатъчно за да ѣ въспре отъ да распро
ни и въ Турция съидѣтъ невѣрогъримост
което съществувало въ Россія, и прилож
каже еще, че могуществото на Россія
несиѣтъ способноста за отбави бы са ув
лучили отъ западнитѣ на Дарданелскитѣ

попраща. Понимаш го: да ли ми
жеши да са оправдае правителството за дѣти
поддржи Турція, тои каза: да. Народното
чувство въ Англія било са поропало отъ
една неразборица и Англія трѣбило да из
лезе посрамена отъ това. Злощастното изре
зено отъ Спюржона и други желаніе т.
да са пзгонити Турците въ Европа, б.
справъ за христіанството и за просвѣщеніе
на Англія. Отъ други страни, мислени
Д-ра Блеса нимамо никакви сили, понеже
Д-ръ Блесъ били житиѣ помежу Арабы
и нищо не знаели за Турците. Догато Ту
ците стоили въ Европѣ, Мухамедизмътъ
ще са одржа и постои за цивилизацията
и за дѣлото на мисіонерскитѣ дружества
иного до-голямо я този частъ отъ колкото ав

Руссият заняли Париградъ.»

РАЗНЫ ПОВИНЫ.

Князь Бисмаркъ и състоиѣніето.

Агенцията *Хава* съобщава слѣдующитъ телеграммы:

Келъ, 19/1 Декемвр. — *Келъичѣ Цай-тунъ* обнародува едно слово произнесено отъ князя Бисмарка въ парламентарно утѣсненіе.

Князь Бисмаркъ казва че не трѣбваше да се отчайваме за опазването на мирътъ, но ако се отвори война, понеже се вижда че Россія и Турція ще се умориакъ слѣдъ нѣколко врѣме, тогавъ Германія може да прѣдприеме посредствуваніе съ по голѣмъ вѣроятностъ за сполукажъ; по колкото за сега блъ

безвременно да са дадат на Россия съ-
лѣти.

Князь Бисмаркъ са надѣва че Англія
не ще предприеме нѣмъ войнѣ противъ
Россия, но много-много тя ще ѣк бѣе ко-
свенно, както направи и Россия въ Сербіи.

Ако Австрія са увлече въ войнѣ и
ако настанѣтъ опасности които да угро-
жаватъ нейното съществуване, прилага
да каже г. Бисмаркъ, длъжностъ на Гер-
маніи е бѣде да обезпечи съществува-
ніето на тѣзи страни както и съществу-
ващия географически харѣ на Европа.
Германия ще засвидѣтелствува тогавъ
всичко свое некорыстолюбие. Между то-
ва Австрія има много по голѣми жиз-
ненни сили отъ колкото са вѣрва. Г-нъ
Бисмаркъ казва че тѣзи заблѣжкѣ на-
правилъ и на маркиза Салисбери, като
казалъ че това бѣе станало явно ако ав-
стрийскій Императоръ са отправи самъ
къмъ своитѣ народы въ дадени обстоя-
тельства.

Истязованіето на князъ Бисмарка.

Берлинъ, 23/5 Декември. — Князь Би-
маркъ даде въ Рейхстага пѣконъ изнесе-
нія за настоящето състояние.

Дѣлото на Германіи, каза канцлерътъ
на Имперіята е, първо опазваніето на
мирътъ; сѣтъ посредствувание помеж-
ду Силитъ за ограничѣніе на войнѣтъ
въ случай ако не би могла да са избѣ-
не тѣ. Ако успѣятъ на Германіи за то-
ва, не са увѣнчаватъ съ сполука, тогавъ
би настанало ново едно състояние върху
което е невъзможно да са произнесе че-
ловѣкъ днесъ.

Берлинъ, 23/5 Декември. — Г-нъ Би-
маркъ, въ отговоръ на едно запитване
отъ г. Рихтера въ Рейхстага, обяви по-
напрѣдъ че запитваніята сѣ отъ есте-
ство да сѣнватъ неговитѣ успѣли за о-
пазаніето на мирѣтъ.

Россия не търси голѣми завоеванія, ка-
за г. Бисмаркъ; тя не иска отъ насъ ни-
какви другѣ помощи освѣтъ съдѣйстви-
е то ни въ конференціитъ за улучшеніе
на състояніето на християнитѣ въ Тур-
ско, съдѣйствието, което Германия ще даде
на драго сърдце и за което не ще нищо дума.

Ако конференціята остане безъ съдѣ-
ствіе, вѣроятно е че Россия ще обяви
войнѣ. Жално е това дѣло едно запы-
таніе клоно да ни смръзи съ Россия.

До когато бѣдѣ азъ на този поетъ,
каза канцлерътъ на Имперіитъ, вий не
ще сполучитъ да сѣкватъ сълѣтното на-
ше пріятелство съ Россия. Съюзътъ на
троната Императоръ заслужава още на-
малко своето наименованіе и сълѣдува
да съществува.

Ний имамъ още и съ Англія
столѣтны пріятелскы сношенія. На-
шего дѣло въ Источный Выпросъ е по-
срѣдическо и да опазнитъ, до колкото
зависн отъ насъ, мирѣтъ. За насъ, на-
стоящото състояние не води никакъвъ
изпрѣкъ за война.

Ний обяснѣніе отъ ний благоразумнитѣ.
Ний сме длъжны да одържимъ добры
сношенія съ Силитъ, и само тогавъ мо-
жемъ да са намѣнимъ дѣйствието, когато
са докани единъ отъ пріятелитѣ ни отъ
нѣкоя другъ силъ. Ний сме длъжны
да отправимъ своитѣ успѣли къмъ цѣль-
тъ за да ограничимъ войнѣтъ чрезъ свое-
то благотворително положеніе къмъ вен-
цитѣ Силы. Ний мислимъ, каза ний по-
слъ г. Бисмаркъ, че съсласіето е са вѣд-
рѣ между Россия и Англія върху
случайнитѣ разногласія.

Въ отбранѣтъ на турскитѣ брѣгъ на Ду-
навъ много са основаватъ на турскитѣ ме-
ду Тулѣ и Русчукъ флотиліи.

Организуваніето на народната гвардія
сълѣдува бързо. Ще са съсредоточатъ въ
България само пѣсѣни тѣла, а ако иска-
тъ тѣхъ сълѣтъ отъ 20,000 души, вѣсѣ-
ната Дунавска войска, безъ да са смѣтатъ
башибозуцитѣ, ще възлѣзе на 175,000 души.

Турскы приготвления въ Азіи.
— Импѣтъ въ Армѣіи отъ 12 Ноември
до «Молит. Корреспонденціи» :

«Турскитѣ войска са расположилъ при
Ванъ. Тука има 12,000 души региона вой-
ска. При Балъкъ събрахъ дѣлѣ отдаленіи.
До днесъ събранитѣ въ нѣмѣи пѣсѣтъ тур-
скы войска надмивають 45,000 безъ да
са смѣтатъ стражѣ на разнитѣ мѣсти. Пор-
та са занимава много за да събѣрѣ еднѣ
по-многобройни войска въ нашата окол-
ностъ, но тука посрѣща голѣми мѣжнотіи.

Въ първитѣ дни на тоя мѣсѣцъ трѣбавѣ
да има 60,000 войскари, но има недостатѣкъ
отъ чловѣци и пари.»

Вилхелмъ и Александръ. — Спо-
редъ бюрократскія Порѣ, на генерала Мон-
тафейа са изложило посланието за да за-
несе на Царѣтъ отговоръ отъ Императора
Вилхелма на саморачното писмо, което тѣ
дни му са изпращало отъ Императора Алек-
сандра.

Извѣстія изъ Сербіи. — Споредъ
както пишѣтъ изъ Лондонъ отъ 27 Ноем-
ври, началникътъ на Моравскитѣ войска те-
леграфиралъ на Черниевъ че са представилъ
прѣдъ Царя, който му казалъ че много са
основава на русското отвлѣчаніе въ Сербіи.
Царѣтъ приложилъ да каже: «Извѣстіе на
останалитѣ русскы офицеры че нищо не
губѣтъ, напротивъ тѣ ще придобѣтъ при-
нѣсѣніи.»

Черняевъ съобщилъ тѣзи извѣстія на г.
Месенплова, началника на русскитѣ войска
въ Сербіи, а великий князь Николай при-
зовавъ съ телеграфъ Черниевъ въ Кашеневъ.

Черна Гора. — Споредъ свѣдѣніята на
«Политическыи Корреспонденціи» изъ Хер-
цеговинѣ отъ 17/29 Ноем. пѣсномошникътъ
на Мухтаръ паша Азаріанъ есѣдѣ трѣгнѣтъ
на 16/28 за Цетинъ, да са споразумѣтъ съ
князя Николая за вѣнчаніето на ханѣ въ
крѣпоститѣ Никшичъ и Горанско, на Кори-
то, въ тѣснитѣ на Дуголъ, и на разнитѣ
турскы кулы, които са нахвърлатъ вътъ
опрѣдѣленія за неутралитѣ полѣтъ. Види са
че Черногорцитѣ не отказватъ вѣнчаніето
на ханѣ, но прѣдлага въ него сълѣдующѣ
тъ условия: първо, вѣнчаната ханѣ да бѣ-
де за опрѣдѣлено вѣрѣе, и второ, да са вне-
се та отъ Черногорцитѣ.

Мухтаръ паша са нахвърла пѣсѣни въ Тре-
биня съ 27 табура, а прѣдъ запознѣ да
отправи войскитѣ си прѣзъ Боснѣ къмъ при-
дунавскитѣ княжества.

Въ случай че Портата откаже поискан-
ѣтъ отъ Россия особени организации за
възбунуваниѣ области и порѣчнѣствата
които ѣмъ доизнаватъ, генералъ Игнатіевъ е
длъженъ да са отгѣли на частъ отъ стаи-
лѣта на конференціитѣ, и да обяви че сно-
шеніята между Россия и Портатъ са прѣ-
късѣнати.

Споредъ истинитѣ вѣстникѣ, всѣкитѣ рус-
скы консулы въ Турко приѣли заповѣдъ да
прѣнесѣтъ архивитѣ си въ по близкитѣ
русскы граници, а служителиятъ на разнитѣ
консулства приѣли заповѣдъ да бѣдѣтъ то-
ни за да трѣгнѣтъ при пърното призованіе.

Отъ другъ страна английскитѣ вѣст-
никѣ «Приватъ на Уайтъ Холъ» отъ 1ый
Декем. (и.) пише сълѣдующето:

Научаваме са еше: а) че приложеніята
на Англія и Россия сѣ на равно неблаго-
пріятны за Турци; б) че Турція не ще да
пріеме приложеніето за окупациѣ на Бъ-
гаріи отъ чужды войска; в) че не ще пріе-
ме еше никакво намѣненіе въ вѣтрѣнитѣ си
работы; г) че, до като Россия обявила осо-
бенно че желе да получи реформы исключи-
телно за Славенитѣ, желаніето на Турци е
да направи съвѣршенно равны Герцитѣ, Сла-
венитѣ, Евреитѣ и Мосюманитѣ.

Отоманската Конституція. — Тур-
ки отъ четиритѣ нѣмѣ сълѣдующето:

«Увѣриватъ ны че министерскитѣ съ-
вѣтъ одобрилъ вчера нещакитѣ членове
на Конституціитѣ, и че днесъ са подла-
га на потвърженіето отъ Султанѣтъ.

«Съ вѣнчѣ казано до сега, Конститу-
ціитѣ почти не е прѣтрѣлила измѣненія
въ министерскыи Съвѣтъ. Ти е свободо-
любива и на скоро ний ще са убѣдимъ
за това.»

А Фаръ дю Босфоръ извѣстива, че ото-
манската Конституція ще са прогласи
прѣдъ да са свика конференціята, кога-
то други отъ мѣстнитѣ вѣстникѣ увѣ-
риватъ че прогласяваніето на Конститу-
ціитѣ цѣло да етане сълѣдъ конферен-
ціитѣ.

Турскы приготвления въ Бъ-
гаріи. — Импѣтъ изъ Русчукъ отъ 16
Ноември до «Политическыи Корреспонденціи»
сълѣдующето:

«Отъ еднѣ годниѣ насамъ са занимава-
лѣтъ што да направитъ Русчукъ еднѣ крѣ-
постъ отъ пърѣ степенъ, а сега са стара-
ятъ да увеличатъ отбранителнитѣ му силѣ
чрезъ въздиганіето на отдалны укрѣпленія.

Абулъ Керимъ паша, като военачалникъ на
Дунавскитѣ войска, ще поставя главнитѣ
свой стаи въ Шуменъ, гдѣто отиде нече
по голѣмата частъ отъ неговитѣ шабѣ. 1600
работници, повечето войскари, работятъ бързо
за направѣтъ на укрѣпителенъ полѣтъ, който
ще направи Шуменъ, споредъ увѣриваніята
на турскитѣ войскари, едно лѣко становище.

Тоже укрѣпаватъ и прѣходнитѣ мѣста въ
северныя Балканъ. Едно отдаленіе отъ пер-
вото военно тѣло отиде въ Тулѣ. На 14 т.
въ Силистрѣ са испрати заповѣдъ да поста-
вятъ тол градъ, както и 4-тѣхъ околѣ него
крѣпости въ съвѣршенно отбранително по-
ложеніе. Споредъ наставленія отъ Цариградъ
ще са укрѣпитѣ прѣвѣренію и други стра-
ны подъ двѣиѣ брѣгъ на Дунава, като Свя-
шова, Никополе, Хърсоно, Манинъ и Песика.

Въ пѣсѣнитѣ на укрѣпленія ше лѣзѣ
и Сатиново, гдѣто русскитѣ генералъ Дибичъ
прѣмѣнилъ Дунава въ войнѣтъ на 1828-1829.

Въ отбранѣтъ на турскитѣ брѣгъ на Ду-
навъ много са основаватъ на турскитѣ ме-
ду Тулѣ и Русчукъ флотиліи.

Организуваніето на народната гвардія
сълѣдува бързо. Ще са съсредоточатъ въ
България само пѣсѣни тѣла, а ако иска-
тъ тѣхъ сълѣтъ отъ 20,000 души, вѣсѣ-
ната Дунавска войска, безъ да са смѣтатъ
башибозуцитѣ, ще възлѣзе на 175,000 души.

Турскы приготвления въ Азіи.
— Импѣтъ въ Армѣіи отъ 12 Ноември
до «Молит. Корреспонденціи» :

«Турскитѣ войска са расположилъ при
Ванъ. Тука има 12,000 души региона вой-
ска. При Балъкъ събрахъ дѣлѣ отдаленіи.
До днесъ събранитѣ въ нѣмѣи пѣсѣтъ тур-
скы войска надмивають 45,000 безъ да
са смѣтатъ стражѣ на разнитѣ мѣсти. Пор-
та са занимава много за да събѣрѣ еднѣ
по-многобройни войска въ нашата окол-
ностъ, но тука посрѣща голѣми мѣжнотіи.

Въ първитѣ дни на тоя мѣсѣцъ трѣбавѣ
да има 60,000 войскари, но има недостатѣкъ
отъ чловѣци и пари.»

Вилхелмъ и Александръ. — Спо-
редъ бюрократскія Порѣ, на генерала Мон-
тафейа са изложило посланието за да за-
несе на Царѣтъ отговоръ отъ Императора
Вилхелма на саморачното писмо, което тѣ
дни му са изпращало отъ Императора Алек-
сандра.

Извѣстія изъ Сербіи. — Споредъ
както пишѣтъ изъ Лондонъ отъ 27 Ноем-
ври, началникътъ на Моравскитѣ войска те-
леграфиралъ на Черниевъ че са представилъ
прѣдъ Царя, който му казалъ че много са
основава на русското отвлѣчаніе въ Сербіи.
Царѣтъ приложилъ да каже: «Извѣстіе на
останалитѣ русскы офицеры че нищо не
губѣтъ, напротивъ тѣ ще придобѣтъ при-
нѣсѣніи.»

Черняевъ съобщилъ тѣзи извѣстія на г.
Месенплова, началника на русскитѣ войска
въ Сербіи, а великий князь Николай при-
зовавъ съ телеграфъ Черниевъ въ Кашеневъ.

Черна Гора. — Споредъ свѣдѣніята на
«Политическыи Корреспонденціи» изъ Хер-
цеговинѣ отъ 17/29 Ноем. пѣсномошникътъ
на Мухтаръ паша Азаріанъ есѣдѣ трѣгнѣтъ
на 16/28 за Цетинъ, да са споразумѣтъ съ
князя Николая за вѣнчаніето на ханѣ въ
крѣпоститѣ Никшичъ и Горанско, на Кори-
то, въ тѣснитѣ на Дуголъ, и на разнитѣ
турскы кулы, които са нахвърлатъ вътъ
опрѣдѣленія за неутралитѣ полѣтъ. Види са
че Черногорцитѣ не отказватъ вѣнчаніето
на ханѣ, но прѣдлага въ него сълѣдующѣ
тъ условия: първо, вѣнчаната ханѣ да бѣ-
де за опрѣдѣлено вѣрѣе, и второ, да са вне-
се та отъ Черногорцитѣ.

Мухтаръ паша са нахвърла пѣсѣни въ Тре-
биня съ 27 табура, а прѣдъ запознѣ да
отправи войскитѣ си прѣзъ Боснѣ къмъ при-
дунавскитѣ княжества.

Въ случай че Портата откаже поискан-
ѣтъ отъ Россия особени организации за
възбунуваниѣ области и порѣчнѣствата
които ѣмъ доизнаватъ, генералъ Игнатіевъ е
длъженъ да са отгѣли на частъ отъ стаи-
лѣта на конференціитѣ, и да обяви че сно-
шеніята между Россия и Портатъ са прѣ-
късѣнати.

Споредъ истинитѣ вѣстникѣ, всѣкитѣ рус-
скы консулы въ Турко приѣли заповѣдъ да
прѣнесѣтъ архивитѣ си въ по близкитѣ
русскы граници, а служителиятъ на разнитѣ
консулства приѣли заповѣдъ да бѣдѣтъ то-
ни за да трѣгнѣтъ при пърното призованіе.

Отъ другъ страна английскитѣ вѣст-
никѣ «Приватъ на Уайтъ Холъ» отъ 1ый
Декем. (и.) пише сълѣдующето:

Комисіята въ Пловдивъ. — «Тур-
ки» дана сълѣдующѣ свѣдѣніа за дѣлѣто на
тѣзи комисіи подъ прѣдсѣдѣтелството на
Н. В. Саадулахъ бѣа:

«Комисіята построи вече 957 кмѣ въ
изгорѣнитѣ сѣмъ отъ пловдивскитѣ и на-
вѣрѣжикѣ казан; други 810 са правѣтъ е-
ше. Но защото тази работа поради лѣтѣтъ
студъ ще са прѣкъсе, комисіята взе мѣрѣ
за възтѣкуване на нѣи необходими нужды
и раздава черги, покрывы, земеделскы
орудія и изобилны помощи въ жито и па-
ры. Комисіята на скоро ще изпроводи на
В. Портѣ пленовѣтелнитѣ каталогъ на по-
мошнитѣ.

Саадулахъ бѣа помолѣлъ пловдивскыи у-
правитѣлъ да позволи на чиновнитѣ на лѣ-
совѣтъ да даватъ на английскитѣ за помощи
комисіи всѣкото изисквано количество дѣр-
вета за правѣніе кащѣ въ България отъ
държавнитѣ лѣсовѣ.

Великитѣ пѣзпръ одобрилъ съ телеграмитѣ
дѣлѣта на Саадулахъ бѣа и поканилъ съ-
ирѣменно Н. В. да испрати колкото е въз-
можно по скоро на В. Портѣ ешѣ подро-
бѣтъ бѣлѣжѣ за кащѣтъ които могатъ еше
да са построитъ прѣзъ зимѣтъ, за чѣ-
слото на останалитѣ безъ покровъ фамиліи
и за мѣрѣкитѣ които сѣ са зѣли за прѣвѣр-
менното вмѣ установяваніе.

Н. В. Султанѣтъ подарилъ на Сердаръ-
Евремъ еднѣ сабѣ обкованѣ съ елмазы.

Срѣщанія на Българскы прѣдста-
витѣли въ Парижъ.

Прочитамъ въ трикитѣ в. «Траки» :

Скращаваме както сълѣдува разнитѣ срѣ-
щанія на нарѣчанитѣ прѣставители на Бъ-
гарскыи народъ съ разны лица въ Парижъ.

Отъ какъ г. г. Цанковъ и Балабановъ са
признахъ почти за такыи какыто са тѣ
прѣставяватъ и отъ министры и отъ поли-
тическии мѣжѣ въ Европѣ, които възпрѣ-
мѣтъ да нѣи съобщаватъ симпатіитѣ които
иматъ и желанія които изискватъ за у-
лучшеніето на судѣнитѣ на българскыи
народъ, ний не вѣждамы прѣвѣнитѣ зашо
да не дадемъ вниманіе на несправѣнитѣ,
които тѣ получаватъ отъ оныи които ги
прѣмѣятъ.

Въ Парижъ, какъто помѣнахъмъ вече,
двѣмѣнитѣ прѣставители на българскыи на-
родъ са приѣли отъ директоръ на вѣстникъ
Франсѣ г-нъ Жирарденъ, отъ министра на
външнитѣ дѣла г. Деказъ, отъ началникитѣ
на републикитѣ г. г. Тьера и Гамбета, както
и отъ русскыи посланикѣтъ князя Ороновъ.

Свѣдѣніята отъ разговоритѣ съ пърѣи са
обемѣтъ въ едно писмо, което двѣмѣнитѣ Бъ-
гарскыи посланици отпраща до в. Франсѣ.

Г. Деказъ ивъ говорилъ по дипломатиче-
скы. Г. Тьеръ по мадрѣ, като събѣтѣвалъ
мирътъ омѣсто всякъ изпрѣкъ. Гамбета
по мадѣнитѣ, като казалъ, че ако Българѣ-

средства, тѣ трѣба да прѣвѣнитѣ къмъ
другъ средства. Вѣрѣваме, че нещакитѣ
прѣставители на българскыи народъ ще са
настрѣхили когато сѣ чуѣтъ тѣи другы
средства. Безъ сумѣніе тѣ не сѣмъ очаку-
вали да чуѣтъ такѣтъ свѣтъ, като сѣмъ оти-
шли тѣмѣо за това да възпѣтъ т. е. отъ
другы употребяваніето на другитѣ тѣи сред-
ства за България, които разбавѣтъ тѣ на-
истина да са запазватъ, а свѣтътъ цѣлъ да
жирѣува на тѣхъ средствата сѣ за провѣз-
ваніето на българскитѣ кащѣ.

Едно съкращеніе отъ срѣщаніята, които
двѣмѣнитѣ Българѣ сѣмъ пазѣтъ, и което до-
хожда по всѣкѣ вѣроятности отъ тѣхъ си-
мѣтъ, дана ни Всѣмѣр. Корреспонденціи.

Споредъ тоя вѣстникъ, двѣмѣнитѣ Българѣ сѣ
отшли прѣдълагарѣ отъ прѣмѣтъ, който
нахвърли отъ франска министръ на външ-
нитѣ дѣла. «Нещакитѣ на Българіи», ка-
залъ г. Деказъ, развѣнѣтахъ франскаитѣ
народъ, който сѣмъ прѣскрѣбѣ вътъ е въз-
можно еше и въ 19 ми илѣтъ и въ самѣтъ
прѣвѣтѣтъ Европѣ да са възвѣрѣтъ такѣтъ
прѣстѣленія, които припомятъ оветѣкъ
вѣрѣмена. За туй Франца ще сторѣ пѣнѣко
сътъ свойѣ странѣ за да ограничѣ тѣлѣлата
вътъ и да са даде свобода и осигуряваніе
неизмѣнно до сега на отоманскыи славен-
скы области.

Срѣщаніето съ г. Тьера на двѣмѣнитѣ Бъ-
гарѣ, на които ний посѣтъ Всѣмѣр. Коррес-
пенденціи отдала по шумливото названіе
«прѣставители на южнославянскыи народѣ»,
было на 15/27 Ноември. Прѣставителитѣ
опсѣли съ нѣи ирѣчатѣ прѣскыи състояніето
на нещакитѣ Българіи и попросили
помощѣтъ на славныя франскаитѣ полѣтъ,
што на увѣнчѣнитѣ раи въ Българіи само
да са даде правото за самоуправленіе. Г-нъ
Тьеръ отговорилъ на опѣканіята на г. г.
Цанкова и Балабанова че «са налѣва много
въ употребленіето на областитѣ които бѣхъ
вътъ ие толкозъ свѣрѣвѣтъ, но туй
свѣдѣніе не трѣба да са постигне другѣи
осѣлѣтъ чрезъ дипломатическыи средства, а
не чрезъ орѣжѣ. Войната може да донѣра
тирѣтъ серіозны заплитанія, приложитѣ г-нъ
Тьеръ, и нещата опасностъ трѣба да са из-
бѣгне, трѣба да са излѣдѣтъ жѣрѣтъ вмѣсто
всякъ жѣрѣтъ.

Г. Гамбета, отъ когото са приѣли по-посѣтъ,
прѣлъ тоже злото управленіе на Българіи
и че свѣрѣнитѣтъ развѣнѣвалѣ всѣкитѣ
народы и правитѣлствата на Европѣ, но ако
конференціитѣ въ Цариградъ не сполуци да
освободи отъ него Българіи, нѣжда е то-
гава, казалъ пърѣвитѣтъ републиканецъ, да
прѣвѣнитѣ до другы средства, за да при-
добѣнатъ независимостѣтъ сѣ, и които по-
стигнитѣ тона, Европа ще рѣкопѣвѣе.

Сѣдѣтъ тѣзи аудіенціи двѣмѣнитѣ Българѣ
заманили на другитѣ дѣнь за Римъ, за да

земѣтъ на странѣтъ сѣмъ иплѣстѣтъ на п-
таванскитѣ политикѣ за страдателнитѣ под-
ѣтъ на Българіи.

Ето сега и писмото, което г. г. Цанковъ
и Балабановъ отпраща на г. Жирардена и
което толъ публичитѣ и поборѣтъ на сла-
венскитѣ свободѣ, характеризара како еднѣ
документъ, на който важностѣ не ще из-
бѣгне на читателитѣ му, когато научѣтъ че
Българитѣ съставляватъ положитѣтъ почти
населеніе на Европѣскѣ Турциѣ, споредъ
дѣтѣлитѣ таблица на «Новѣтъ Всѣмѣр
на Геог. азіи» отъ г. Вансѣя Рѣкаувъ.

Г. Жирарденъ въ срѣщаніето сѣмъ на 22
Ноемѣръ, попыталъ двѣмѣнитѣ Българскыи прѣ-
ставитѣли:

А) Колъ сѣмъ населенитѣ отъ Българѣ страны?

Б) Има ли Българскитѣ народѣ чловѣци спо-
собны да съставятъ народно правитѣлство и да зѣм-
лѣтъ участіе въ управленіето на вѣстѣто?

В) Кой би бѣлъ князѣтъ и автономнитѣ Бъ-
гарскыи Държавѣ?

На това г. г. Цанковъ и Балабановъ отго-
ворили на 23 Ноемѣр. съ еднѣ писмо како
сълѣдува:

А) Колкото са насѣе за населенитѣ отъ Бъ-
гарѣ страны, въ послѣднитѣ вѣрѣмена сѣмъ обѣи-
родували географическыи карти, които опрѣдѣлятъ
точно странитѣ, които Българитѣ държатъ въ Е-
вропѣскѣ Турциѣ. Че навѣрѣе нѣкоя свѣдѣніа за
тоя прѣдмѣтъ и въ нашѣтъ брошѣурѣ: «България»,
която имамъ честѣтъ сами ний да ви ирѣчатъ. Отъ
тѣхъ ще узнѣете че България са простира отъ се-
верѣтъ къмъ югъ въ едно направленіе, отъ Дунава
прѣзъ Балканитѣ до граничитѣ близу до Тесалиѣ
и Илѣръ; въ направленіето отъ Западъ къмъ Истокъ,
отъ Илѣръ до Бургъса на Черно Емѣре и дори до
отгѣлитѣ Одринѣ, при всѣмъ това послѣднитѣ градъ
както и Бургъса могатъ да послужатъ како точки
за опрѣдѣляваніе на истинитѣ граници.

В) За способнитѣ чловѣци които би могли да
даде сега България за съставленіето на правитѣ-
лство и за самоуправленіето, ний бѣхъмъ могли да
ви заблѣжѣмъ писмата на околу тридѣтъ чловѣци
които сѣмъ придобили поведѣніе и наукѣ съмѣтъ
европѣскѣ, бѣхъ въ Франца, бѣхъ въ Австріѣ,
бѣхъ въ Германіѣ, бѣхъ въ Россия, и които би
бѣли способни да съставятъ правитѣлство добро и
честно. Освѣтъ това ний бѣхъмъ могли да спо-
несѣмъ до стотинѣ имена на честны чловѣци, които
могѣтъ да зѣмѣтъ навѣдѣнѣтъ участіе въ управле-
ніето на вѣстѣто съ увѣрѣностъ че ще бѣдѣтъ до
всякой случѣи много по добри и по независими отъ
кождѣи нѣкоя не сѣмъ бѣли турскитѣ чиновници въ
Българіи. Бѣхъмъ могли да опѣшемъ еднѣ дѣлѣтъ
каталогъ отъ Българѣ, които могатъ да зѣмѣтъ
участіе бѣмъ въ централното правитѣлство, бѣмъ въ
администратіѣтъ, но защото туй писмо е ирѣчатъ
по прѣдѣлѣнето до ний въ публично разсѣку-
ваніе, не щѣмъ да компромитирамъ едно голямо
число наши съотечественици, като дадемъ именѣта
ниѣ.